

DECIZIA nr.164 / 2012

privind solutionarea contestatiei formulata de domnul X,
inregistrata la D.G.F.P.M.B. sub nr.

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Serviciul inspectie fiscala persoane fizice din cadrul Administratiei Finantelor Publice Sector 2, cu adresa nr. , inregistrata la D.G.F.P.M.B. sub nr. , asupra contestatiei formulata de contribuabilul X, cu domiciliul in Bucuresti, sos. Nr. , bl. , sc. Ap. , sector 2.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia Finantelor Publice Sector 2 sub nr. , completata cu adresa inregistrata la D.G.F.P.M.B. sub nr. , il constituie Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plata de inspectia fiscala nr. /30.12.2011, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. /30.12.2011, comunicate in data de **05.01.2012**, prin care s-au stabilit suplimentar in plus diferente de impozit pe venitul net anual pentru anii 2006 - 2010 si accesoriile aferente, dupa cum urmeaza:

Pentru anul 2006: diferenta de impozit pe venitul net anual stabilita suplimentar de plata - Y1 lei si accesorii aferente - Z1 lei.

Pentru anul 2007: diferenta de impozit pe venitul net anual stabilita suplimentar de plata - Y2 lei si accesorii aferente - Z2 lei.

Pentru anul 2008: diferenta de impozit pe venitul net anual stabilita suplimentar de plata - Y3 lei si accesorii aferente - Z3 lei.

Pentru anul 2009: diferenta de impozit pe venitul net anual stabilita suplimentar de plata - Y4 lei si accesorii aferente - Z4 lei.

Pentru anul 2010: diferenta de impozit pe venitul net anual stabilita suplimentar de plata - Y5 lei si accesorii aferente - Z5 lei.

Din totalul obligatiilor fiscale de plata stabilite de inspectia fiscala, contribuabilul contesta impozit pe venit in suma de Y5+1 lei calculat de contribuabil pentru anul 2010 si accesorii in suma de Z5 lei.

Avand in vedere prevederile art. 205 alin.(1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin.(1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de contribuabilul X.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei s-au constatat urmatoarele:

I. Prin contestatia nr. , completata cu adresa inregistrata la D.G.F.P.M.B. sub nr. , domnul X aduce urmatoarele argumente:

In mai 2007 a achizitionat cu un credit bancar un autoturism in valoare de T lei ce nu a fost inclus in cheltuieli deductibile, iar incepand cu anul 2008 pana la 30.06.2010, cand a incetat activitatea a inclus in cheltuieli ratele de credit achitate.

Contestatarul considera aberanta suplimentarea venitului brut cu suma de T lei justificata cu prevederile art.48 pct.36 din HG nr.44/2004, deoarece bunul nu a fost

valorificat, iar in cazul in care a trecut in patrimoniul personal si se considera instrainare, legea prevede ca evaluarea se face la preturile practicate pe piata sau stabilite prin expertiza tehnica.

Contribuabilul mentioneaza ca pana la data incetarii activitatii (29.06.2010) au fost achitate 37 rate, iar incepand cu iulie 2010 au fost achitate 23 rate, in proportie de 32%, iar in conditiile in care 68% nu a fost admisa la deducere nu poate fi inregistrata pe venituri valoarea din factura a bunului.

De asemenea, contestatarul arata ca fata de valoarea initiala a autoturismului (T lei) care nu a fost admisa la deducere, la care a fost aplicat impozitul de 16% (Y5+1 lei) ar rezulta ca a achizitionat masina la un pret de 10 ori mai mare decat pretul de piata.

In concluzie, contribuabilul solicita anularea deciziei de impunere si revizuirea raportului de inspectie fiscala.

II. Prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plata de inspectia fiscala nr. , emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. , AFP sector 2 a stabilit suplimentar in plus diferente de impozit pe venitul net anual pentru anii 2006 - 2010 in suma totala de Y lei si accesorii aferente in suma de Z lei.

III. Fata de constatările organului fiscal, sustinerile contribuabilului, reglementările legale in vigoare pentru perioada verificata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

In ceea ce priveste impozitul pe venit, perioada supusa inspectiei fiscale a fost cuprinsa intre 01.01.2006 -29.06.2010.

Pana la data de 29.06.2010, domnul X a desfasurat activitatea de medicina dentara in cadrul Cabinetului de medicina dentara, in baza certificatului de inregistrare emis de Directia de Sanatate Publica a municipiului Bucuresti sub nr. .

3.1. Referitor la impozitul pe venit in suma de Y5+1 lei

Cauza supusa solutionarii este daca este intemeiata contestatia contribuabilului cu privire la impozitul pe venit in suma de Y5+1 lei, in conditiile in care, la data incetarii activitatii afacerii (29.06.2010), organele de inspectie fiscala au procedat la reintregirea venitului brut cu contravaloarea autoturismului achizitionat in anul 2007, diminuata cu valoarea ramasa neamortizata si au acordat dreptul de deducere a cheltuielilor cu amortizarea autoturismului pe toata perioada de functionare a bunului, iar argumentele contestatarului nu sunt de natura sa modifice constatările organelor de inspectie fiscala cu privire la suma contestata si nici nu au fost depuse documente care sa-i probeze afirmatiile, desi i-au fost solicitate de organul de solutionare a contestatiei.

In fapt, in baza Raportului de inspectie fiscala nr. /30.12.2011, AFP sector 2 a emis Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plata de inspectia fiscala nr. /30.12.2011, prin care a stabilit diferente de impozit pe venitul net anual pentru anii 2006 - 2010 in suma totala de Y lei si accesorii aferente in suma de Z lei.

Pentru anul 2010 s-a stabilit impozit pe venitul net anual stabilit suplimentar de plata - Y5 lei si accesorii aferente - Z5 lei.

Stabilirea diferentei de impozit pe venit de catre organele de inspectie fiscala pentru anul 2010 a avut la baza urmatoarele:

- neacordarea deductibilitatii fiscale a unor cheltuieli, in suma de P lei, respectiv: salarii nete, telefon, combustibil, imprumut bancar, amortizare mijloace fixe calculata peste limita admisa, sume necontestate de contribuabil;

- reintregirea, in anul 2010, a venitului brut cu suma de T lei, reprezentand contravaloarea autoturismului achizitionat in anul 2007, diminuata cu valoarea ramasa neamortizata la data incetarii activitatii cabinetului (29.06.2010) in suma de T1 lei si pentru care a fost acordat dreptul de deducere a cheltuielii cu amortizarea autoturismului pentru perioada 2007-2010, astfel: 2007- T2 lei; 2008 - T3 lei; 2009 - T4 lei; 2010 - T5 lei.

Contribuabilul contesta impozitul pe venit in suma de Y5 lei, rezultat prin aplicarea cotei de impozit de 16% asupra sumei de T lei, invocand neacordarea integrala a dreptului de deducere a valorii de intrare a autoturismului si a cheltuielilor cu ratele achitate pentru creditul bancar.

In drept, in conformitate cu prevederile art. 48 alin. 1, 4 si 5 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal si de Normele metodologice de aplicare aprobate prin HG nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare pentru perioada verificata:

Codul fiscal:

Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activitati independente, determinat pe baza contabilitatii în partida simpla

"**Art. 48.** - (1) Venitul net din activitati independente se determina ca diferenta între venitul brut si cheltuielile efectuate în scopul realizarii venitului, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partida simpla, cu exceptia prevederilor art. 49 si 50.

(2) Venitul brut cuprinde:

a) **sumele încasate si echivalentul în lei al veniturilor în natura din desfasurarea activitatii;**

b) veniturile sub forma de dobânzi din creante comerciale sau din alte creante utilizate în legatura cu o activitate independenta;

c) câstigurile din transferul activelor din patrimoniul afacerii, utilizate într-o activitate independenta, inclusiv **contravaloarea bunurilor ramase dupa încetarea definitiva a activitatii;** (...).

(4) Conditiiile generale pe care trebuie sa le îndeplineasca cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) **sa fie efectuate în cadrul activitatilor desfasurate în scopul realizarii venitului, justificate prin documente;**

b) sa fie cuprinse în cheltuielile exercitiului financiar al anului în cursul caruia au fost platite;

c) **sa respecte regulile privind amortizarea**, prevazute în titlul II, dupa caz;

d) cheltuielile cu primele de asigurare sa fie efectuate pentru:

1. active corporale sau necorporale din patrimoniul afacerii;

2. activele ce servesc ca garantie bancara pentru creditele utilizate în desfasurarea activitatii pentru care este autorizat contribuabilul;

3. prime de asigurare pentru asigurarea de risc profesional;

4. persoane care obtin venituri din salarii, potrivit prevederilor capitolului III din prezentul titlu, cu conditia impozitarii sumei reprezentând prima de asigurare, la beneficiarul acesteia, la momentul platii de catre suportator.

(6) **Baza de calcul se determina ca diferenta dintre venitul brut si cheltuielile deductibile**, altele decât cheltuielile de sponsorizare, mecenat, cheltuielile de protocol si cotizatiile platite la asociatiile profesionale.

(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

(...)

g) **ratele aferente creditelor angajate;** (...).

(8) Contribuabilii care obtin venituri din activitati independente sunt obligati sa organizeze si sa conduca contabilitate în partida simpla, cu respectarea reglementarilor în vigoare privind evidenta contabila, si sa completeze Registrul-jurnal de încasari si plati, Registrul-inventar si alte documente contabile prevazute de legislatia în materie.

(9) În Registrul-inventar se trec toate bunurile si drepturile aferente desfasurarii activitatii.”

Normele metodologice:

“36. În venitul brut se includ toate veniturile în bani si în natura, cum sunt: venituri din vânzarea de produse si de marfuri, **venituri din prestarea de servicii** si executarea de lucrari, venituri din vânzarea sau închirierea bunurilor din patrimoniul afacerii si orice alte venituri obtinute din exercitarea activitatii, precum si veniturile din dobânzile primite de la banci pentru disponibilitatile banesti aferente afacerii, din alte activitati adiacente si altele asemenea. (...).

În cazul încetarii definitive a activitatii sumele obtinute din valorificarea bunurilor din patrimoniul afacerii, înscrise în Registrul-inventar, cum ar fi: mijloace fixe, obiecte de inventar si altele asemenea, precum si stocurile de materii prime, materiale, produse finite si marfuri ramase nevalorificate sunt incluse în venitul brut.

În cazul în care bunurile din patrimoniul afacerii trec în patrimoniul personal al contribuabilului, din punct de vedere fiscal se considera o înstrainare, suma reprezentând contravaloarea acestora incluzându-se în venitul brut al afacerii si evaluarea se face la preturile practicate pe piata sau stabilite prin expertiza tehnica. (...).

37. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile efectuate în scopul realizarii venitului, astfel cum rezulta din evidentele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor art. 49 alin. (4)-(7) din Codul fiscal.

Conditiiile generale pe care trebuie sa le îndeplineasca cheltuielile în scopul realizarii veniturilor pentru a putea fi deduse sunt:

a) sa fie efectuate în interesul direct al activitatii;

b) sa corespunda unor cheltuieli efective si sa fie justificate cu documente;

c) sa fie cuprinse în cheltuielile exercitiului financiar al anului în cursul caruia au fost platite.

38. Sunt cheltuieli deductibile, de exemplu:

(...)

- cheltuielile efectuate de contribuabil pentru executarea de lucrari si prestarea de servicii pentru clienti;

- **dobânzile aferente creditelor bancare;**

- cheltuielile cu amortizarea, în conformitate cu reglementările titlului II din Codul fiscal, după caz; (...)

- valoarea rămasă neamortizată a bunurilor și drepturilor amortizabile înstrăinate, determinată prin deducerea din prețul de cumpărare a amortizării incluse pe costuri în cursul exploatării și limitată la nivelul venitului realizat din înstrăinare; (...).”

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 24 din Codul fiscal:

”**Art. 24.** - (1) Cheltuielile aferente achiziționării, producerii, construirii, asamblării, instalării sau îmbunătățirii mijloacelor fixe amortizabile se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării, potrivit prevederilor prezentului articol. (...).

(6) Regimul de amortizare pentru un mijloc fix amortizabil se determină conform următoarelor reguli:

(...) c) în cazul oricărui alt mijloc fix amortizabil, contribuabilul poate opta pentru metoda de amortizare liniară sau de regresivă.

(7) În cazul metodei de amortizare liniară, amortizarea se stabilește prin aplicarea cotei de amortizare liniară la valoarea de intrare a mijlocului fix amortizabil.

Cota de amortizare liniară se calculează raportând numărul 100 la durata normală de utilizare a mijlocului fix.

(11) Amortizarea fiscală se calculează după cum urmează:

a) începând cu luna următoare celei în care mijlocul fix amortizabil se pune în funcțiune; (...).”

Având în vedere dispozițiile legale sus-citate rezultă că, în cazul persoanelor fizice care obțin venituri din activități independente, pe de-o parte, **în venitul brut sunt incluse sumele** încasate din desfășurarea activității, inclusiv din *valorificarea bunurilor (mijloace fixe) existente în patrimoniul afacerii, în cazul încetării definitive a activității și în cazul în care bunurile din patrimoniul afacerii trec în patrimoniul personal al contribuabilului.*

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, din constatările organelor de inspecție fiscală, raportat la sumele contestate și la susținerile contestatarului rezultă următoarele:

În luna mai 2007, domnul X a achiziționat un autoturism Dacia Logan în valoare de T lei, în baza unui contract de credit bancar.

În perioada 2007-2010, contribuabilul a înregistrat cheltuieli cu amortizarea, după cum urmează: 2007- A2 lei; 2008 - A3 lei; 2009 - A4 lei; 2010 - A5 lei.

Organele de inspecție fiscală, aplicând prevederile art. 9, art.11 și art.18 din Legea nr.15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale a acordat cheltuieli cu amortizarea pentru perioada 2007-2010, respectiv până la data încetării activității (30.06.2010), astfel: 2007- T2 lei; 2008 - T3 lei; 2009 - T4 lei; 2010 - T5 lei.

Referitor la cheltuielile cu amortizarea, organele de inspecție fiscală menționează că a fost acceptată la deducere amortizarea calculată în conformitate cu prevederile art. 9, 11, 18 din Legea nr.15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale.

De asemenea, in perioada 2008-2010, respectiv pana la data incetarii activitatii (30.06.2010), contribuabilul a inregistrat cheltuieli cu ratele si dobanda aferente imprumutului bancar, astfel: 2008 - R+D lei; 2009 - R+D lei; 2010 - R+D lei.

In conformitate cu prevederile art.48 alin.(7) din Codul fiscal, organele de inspectie fiscala nu au acceptat la deducere cheltuielile cu ratele aferente creditului pentru perioada 2008-2010, respectiv: 2008 - R lei; 2009 - R lei; 2010 - R lei, iar potrivit pct.38 din Normele metodologice au fost acordata deductibilitatea cheltuielilor cu dobanda pentru perioada 2008-2010, respectiv: 2008 - D lei; 2009 - D lei; 2010 - D lei.

In ceea ce priveste majorarea venitului brut aferent anului 2010 cu contravaloarea autoturismului achizitionat in anul 2007, se retin urmatoarele:

Prin raportul de inspectie fiscala nr. /30.12.2011 s-a procedat la majorarea venitului brut la data de 30.06.2010, respectiv la data incetarii activitatii, cu contravaloarea autoturismului achizitionat in anul 2007, in suma de T lei, aceasta fiind diminuata cu suma de T1 lei - valoarea ramasa neamortizata a mijlocului fix la data de 29.06.2010, in conditiile acordarii deductibilitatii fiscale a cheltuielilor cu amortizarea in suma de T2-T5 lei (T2 lei+T3 lei+T4 lei+T5 lei), calculata de organele de inspectie fiscala pe perioada desfasurarii activitatii, conform normelor legale.

Asa cum s-a retinut anterior:

A. In ceea ce priveste veniturile, conform art. 48 alin.(2) lit.c) din Codul fiscal si pct.36 din Normele metodologice de aplicare, in cazul incetarii definitive a activitatii contribuabilului, venitul brut al activitatii se majoreaza cu contravaloarea bunurilor ramase (mijloacele fixe), care trec din patrimoniul afacerii în patrimoniul personal al contribuabilului, intrucat din punct de vedere fiscal aceasta reprezinta o înstrainare.

B. In ceea ce priveste cheltueiile, potrivit art. 48 alin.(4) lit.c) si alin.(7) din Codul fiscal si pct.38 din Normele metodologice de aplicare, sunt deductibile:

* *cheltuielile cu amortizarea, cu conditia respectarii regulilor privind amortizarea mijloacelor fixe;*

* *cheltueiile cu dobânzile aferente creditelor bancare;*

* *valoarea ramasa neamortizata a bunurilor, determinata prin deducerea din pretul de cumparare a amortizarii incluse pe costuri în cursul exploatarei limitata la nivelul venitului realizat din înstrainare*

si nu sunt deductibile cheltueiile cu ratele aferente creditelor bancare.

Prin urmare, aplicand aceste prevederi legale, organele de inspectie fiscala au procedat corect prin includerea in venitul brut a valorii autoturismului, diminuata cu valoarea ramasa neamortizata la data incetarii activitatii, in conditiile in care s-a acordat dreptul de deducere a cheltuielilor cu amortizarea si a celor cu dobanda aferenta creditului bancar pentru anii 2007, 2008, 2009 si 2010, respectiv pe perioada functionarii bunului, conform normelor legale de mai sus.

Astfel, nu pot fi retinute argumentele contestatarului privind suplimentarea venitului brut pe anul 2010 cu intreaga valoare de intrare a bunului si nici modul de calcul prezentat in contestatie, prin aplicarea cotei de impozit de 16% asupra acesteia (T lei x 16%), rezultand un impozit in suma de Y5+1 lei, avand in vedere cele mai sus

prezentate cu privire la determinarea venitului impozabil si a impozitului pe venit pentru anul 2010.

De altfel, din raportul de inspectie fiscala si din decizia de impunere rezulta ca organele de inspectie fiscala au stabilit un venit impozabil pe anul 2010, in suma de V lei, in conditiile in care venitul a fost suplimentat si cu cheltuieli considerate nedeductibile de inspectia fiscala (salarii, telefon, combustibil), necontestate, rezultand un impozit pe venitul anual impozabil in suma de Y5 lei, ceea ce contrazice modul de calcul prezentat de contribuabil. Mai mult, asa cum rezulta din analiza raportului de inspectie fiscala, organele fiscale au acordat aferent acestui bun deductibilitatea amortizarii in suma de T2-T5 lei, iar pana la concurenta sumei de T lei, respectiv T1 lei, au diminuat venitul impozabil cu mentiunea "valoare ramasa neamortizata."

Totodata, in ceea ce priveste observatia privind evaluarea autoturismului la data incetarii activitatii la pretul de piata sau stabilirea prin expertiza tehnica se retine ca, in mod legal organele de inspectie fiscala au luat in calcul valoarea de intrare a mijlocului fix inregistrat, iar in situatia in care considera ca evaluarea bunului trebuia facuta la valoarea de piata avea posibilitatea sa dispuna efectuarea unei expertize si sa depuna in sustinerea contestatiei documente care sa-i probeze afirmatiile.

Se retine ca, potrivit art.206 si art.213 din Codul de procedura fiscala:

"Art. 206. - (1) Contestatia se formuleaza in scris si va cuprinde:

- a) datele de identificare a contestatorului;
- b) obiectul contestatiei;
- c) *motivele de fapt si de drept*;
- d) *dovezile pe care se intemeiaza*;
- e) semnatura contestatorului sau a imputernicitului acestuia, precum si stampila in cazul persoanelor juridice. Dovada calitatii de imputernicit al contestatorului, persoana fizica sau juridica, se face potrivit legii.

(2) *Obiectul contestatiei îl constituie numai sumele si masurile stabilite si înscrise de organul fiscal în titlul de creanta sau în actul administrativ fiscal atacat, cu exceptia contestatiei împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.*"

"Art.213 - (1) *În solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face în raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face în limitele sesizarii.*

(...)

(4) *Contestatorul, intervenientii sau împuternicitii acestora pot sa depuna probe noi în sustinerea cauzei. În aceasta situatie, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, dupa caz, i se va oferi posibilitatea sa se pronunte asupra acestora.*"

Intrucat, contribuabilul nu a depus niciun document din care sa rezulte o alta situatie de fapt decat cea stabilita de inspectia fiscala cu privire la suma contestata, desi prin adresa nr. 22.02.2012 i-au fost solicitate dovezi pe care se intemeiaza contestatia, in raport de sumele contestate, se retine ca in mod corect a fost stabilita valoarea impozabila a mijloacului fix la data incetarii definitive a activitatii.

Fata de cele prezentate, contestatia formulata de domnul X urmeaza a se respinge pentru impozitul pe venit in suma de Y5 lei (impozit aferent majorarii bazei

impozabile cu suma de V lei) ca neintemeiata si, in parte, nemotivata si pentru diferenta de Y5-1 lei, ca fara obiect..

3.2 Referitor la accesorii in suma de Z5 lei

Cauza supusa solutionarii este daca contestatorul datoreaza accesorii in suma de Z5 lei, in conditiile in care acestea sunt aferente diferentei de impozit pe venit stabilita pe anul 2010 in suma de Y5 lei, iar contribuabilul contesta impozitul pe venit in suma de Y5+1 lei pentru care s-a dispus respingerea contestatiei

In fapt, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. /30.12.2011, s-au stabilit accesorii in suma de Z lei aferente diferentei de impozit pe venit de plata pe anul 2010 in suma de Y5 lei, calculate pentru perioada 30.09.2011-31.12.2011.

Prin contestatia formulata, domnul X a contestat impozitul pe venit in suma de Y5+1 lei si accesorii in suma de Z5 lei, fara sa aduca niciun argument si fara sa prezinte niciun document privind accesoriile contestate.

In drept, in ceea ce priveste calcularea accesoriilor, potrivit art.119, art.120 si art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

“Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobânzi si penalitati de întârziere.

(...)

(4) Dobânzile se stabilesc prin decizii întocmite în conditiile aprobate prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, cu exceptia situatiei prevazute la art. 142 alin. (6).”

“Art. 120 - (1) Dobânzile se calculeaza pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pâna la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datoreaza începând cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferenta si pâna la data stingerii acesteia inclusiv.

(3) În situatia în care diferentele rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite initial, se datoreaza majorari de întârziere pentru suma datorata dupa corectare ori modificare, începând cu ziua imediat urmatoare scadentei si pâna la data stingerii acesteia inclusiv. (...).

6) Pentru obligatiile fiscale neachitate la termenul de plata, reprezentând impozitul pe venit, se datoreaza dobânzi dupa cum urmeaza:

a) pentru anul fiscal de impunere, dobânzile pentru platile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plati anticipate se calculeaza pâna la data platii debitului sau, dupa caz, pâna la data de 31 decembrie;

b) dobânzile pentru sumele neachitate în anul de impunere, potrivit lit. a), se calculeaza începând cu data de 1 ianuarie a anului urmator pâna la data stingerii acestora inclusiv;

c) în cazul în care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuala este mai mic decât cel stabilit prin deciziile de plati anticipate, dobânzile se

recalculeaza, începând cu data de 1 ianuarie a anului urmator celui de impunere, la soldul neachitat în raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuala, urmând a se face regularizarea dobânzilor în mod corespunzator.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere si poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

“**Art. 120**¹ - (1) Plata cu întârziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de întârziere datorata pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalitatii de întârziere se stabileste astfel:

a) daca stingerea se realizeaza în primele 30 de zile de la scadenta, nu se datoreaza si nu se calculeaza penalitati de întârziere pentru obligatiile fiscale principale stinse;

b) daca stingerea se realizeaza în urmatoarele 60 de zile, nivelul penalitatii de întârziere este de 5% din obligatiile fiscale principale stinse;

c) dupa împlinirea termenului prevazut la lit. b), nivelul penalitatii de întârziere este de 15% din obligatiile fiscale principale ramase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlatura obligatia de plata a dobânzilor.“

Avand in vedere prevederile legale de mai sus, rezulta ca pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor de plata se datoreaza dupa acest termen dobânzi si penalitati de întârziere. In cazul diferentelor suplimentare de creante fiscale stabilite de organele de inspectie fiscala dobânzile si penalitatile de întârziere se datoreaza începând cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferenta si pâna la data stingerii acesteia inclusiv, conform principiului de drept “accessorium sequitur principalae”.

Referitor la accesoriile in suma de Z5 lei, contestate, se retine ca acestea sunt aferente debitului de natura impozitului pe venit pe anul 2010, in suma de Y5 lei, individualizata prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plata de inspectia fiscala nr. /30.12.2011, in conditiile in care impozitul pe venit pe anul 2010 contestat este in suma de Y5+1 lei.

Avand in vedere cele mai sus prezentate, urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia formulata de domnul X pentru accesorii in suma de Z5 lei.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 24 si art. 48 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pct.36, 37 si 38 din Normele metodologice aprobate prin HG nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, art.119, art.120, art. 120¹, art.213 si art. 216 alin. (1) din OG nr. 92/2003, republicata:

DECIDE

1. Respinge ca neintemeiata si, in parte, nemotivata contestatia formulata pentru impozitul pe venit in suma de Y5 lei si pentru accesorii in suma de Z5 lei, stabilite prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plata de inspectia fiscala nr. /30.12.2011 emisa de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul AFP Sector 2.

2. Respinge ca fara obiect contestatia formulata pentru impozitul pe venit in suma de Y5-1 lei stabilita prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plata de inspectia fiscala nr. /30.12.2011 emisa de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul AFP Sector 2.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.

